

Pastýřský list českých a moravských biskupů k návštěvě papeže Benedikta XVI. v ČR

Přečtěte prosím při nedělní bohoslužbě 19. dubna 2009

Milé sestry a milí bratři,

na závěr velikonočního týdne a v den výročí zvolení Benedikta XVI. papežem vám oznamujeme radostnou zprávu. Ve dnech 26. – 28. září t.r. nás navštíví Svatý otec. Pro celou naši zemi je to veliká pocta. Pro nás, katolické křesťany, zvláštní radost. Navštíví nás náš otec. Společenství církve v naší zemi je duchovní rodinou, která by se na setkání s papežem měla zcela samozřejmě a spontánně připravovat.

V současné době se často hovoří o identitě a dokonce o krizi identity, že člověk snad ztratí sám sebe. Lidé i celé národy se o svou identitu obávají, ale zároveň zjišťují, že nedovedou přesně a jasně odpovědět na otázku *Kdo jsem?* nebo *Jakou mám ve společnosti roli?* I pro nás to jsou dnes nelehké otázky. Avšak ponecháme-li je bez odpovědí, naše křesťanské sebe-vědomí i síla a místo ve společnosti vyprchá. Proto byla jako téma přípravy na návštěvu zvolena trojice Božských ctností: víra, naděje a láska. Jsou to základní kameny křesťanské identity. Pokud bezpečně nevíme, kdo jsme a co je naším posláním, budeme ustrašeně vysvětlovat a obhajovat křesťanství jako nějakou osobní slabost a žádat, aby naše nedokonalost byla tolerována. Takový postoj je na hony vzdálen od našeho poslání hlásat radostnou zvěst a být svědkem Boží Pravdy. Vždyť základem našeho křesťanského života je vydávat svědectví o Bohu v tomto světě.

Naše postoje vyjadřuje i motto a logo návštěvy Svatého otce. Motto zní: *Láska Kristova je naší silou*. Nechceme se nijak mocensky prosazovat, neusilujeme o vládu nad kýmkoli, ctíme svobodu každého, jsme však silní a pevní a toužíme vítězit silou lásky. Poslední papežové tuto kulturu a tradici nazývají civilizací lásky. Jsme ve svých snahách nositeli kultury založené sv. Cyrilem a Metodějem a současně nositeli tradice sv. Václava. Jsme občany své vlasti, České republiky, a zároveň křesťany.

Již jsme se zmínili, že setkání se Svatým otcem vyžaduje přípravu. Má-li nám přinést užitek, musíme do ní mnoho vložit. Na zajištění této papežské návštěvy budeme příští neděli konat ve všech kostelích sbírku, ale zásadní je náš vklad duchovní. Proto dnes společně zahajujeme duchovní přípravu a budeme velmi rádi, když se jí hojně účastníte. Připravme se modlitbou, osobní i společnou. Připravme se tematicky zaměřenou četbou Písma a duchovních spisů. Podněty nalezneme v právě vydávané brožurce, kterou dostaneme do rukou. Připravme se osobními úvahami nad zvolenými tématy

a hovořme o nich spolu v našich rodinách a ve společenstvích farností. Život má ovšem také rovinu činu, kterou nelze při přípravě pominout. Sv. Jakub jasně říká, že *víra bez skutků je mrtvá* (Jk 2,17). Čiňme dobro.

Čeho je v naší současnosti nejvíce třeba? Naděje. Vnímáme tiché volání spravedlivě žijícího člověka, který si připadá bezmocný tváří v tvář ničivé vlně špatností, a slyšíme současně výkřik lidí propadlých požitkům a chtivosti, kteří dělají vše pro to, aby se alespoň teď na chvíli zbavili strašné myšlenky, že jejich život nemá smysl? Jak jim odpovíme? Vraťme jim naději ujištěním, že dobro není nemožné, že lze mít pravou radost již nyní, že není třeba bát se budoucnosti, ale odvážně a statečně do ní vstoupit.

Současná vlna beznaděje sílí mnohdy z toho, že se vytrácí láska. Lidé často zoufale hledají lásku, touží po ní, ale nemají ji. Nemají ji, protože ji znehodnotili a zaměnili za chvilkovou tělesnou slast. Pravá láska je však obětavou péčí o dobro druhých. Počátek této péče leží v překonání nezájmu. Víme vůbec, co potřebují lidé kolem nás? Zajímejme se o to, ne ze zvědavosti, ale z laskavého zájmu, z ochoty pomoci. Přemožme nezájem, lenost, pohodlnost, sobectví, ostych a obavu z odmítnutí a oslovme své bližní. Abychom k tomu našli odvahu a sílu, musíme se pevně opřít o víru v Boha a hlásat ji celým svým životem, každým slovem a činem.

Přípravu na setkání se Svatým otcem začínáme s téměř pětíměsíčním předstihem. Nechceme ji odkládat. Na poslední chvíli a ve spěchu se nic neudělá dobře a většinou se neudělá vůbec nic. Kéž tedy dnes započaté naše společné dílo přípravy roste a kéž jeho růst nám všem přinese radost.

Každého z vás provázíme svou modlitbou a všem ze srdce žehnáme.

Vaši čeští a moravští biskupové